

دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
دانشکده پزشکی

پایان نامه:

جهت اخذ درجه دکتراي پزشکی

موضوع:

سنجش میزان آگاهی و عملکرد کارورزان دانشگاه

علوم پزشکی اردبیل

در مورد احیاء قلبی - ریوی در سال ۱۳۸۰

استاد راهنما:

آقای دکتر مسعود انتظاری اصل

استاد مشاور:

آقای مهندس ناطق عباس قلیزاده

تهیه و تنظیم:

ومید اسلام مدد

چکیده

CPR یکی از مهارت‌های اولیه و ضروری است که هر پزشکی، ناگزیر از فراگرفتن و دانستن آن می‌باشد. با توجه به اینکه پزشکان عمومی و کارورزان خط اول برخورد با بیماران مخصوصاً در اورژانس می‌باشند و مهارت این گروه در انجام عمل CPR به طور مستقیم، در میزان بقای بیماران دچار ایست قلبی - تنفسی نقش مؤثری را ایفا می‌کند، پس بر آن شدیم تا میزان آگاهی و عملکرد کارورزان را درباره CPR بسنجیم و نتیجه این سنجش ما را از کفایت آموزش‌های داده شده در این زمینه آگاه می‌سازد و میزان نیاز به آموزش‌های بیشتر را مشخص می‌کند.

مطالعه انجام شده، یک مطالعه توصیفی و از نوع KAP (سنجش دانش، بینش و عملکرد) می‌باشد که تمامی دانشجویان کارورز رشته پزشکی شاغل در دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در بهار ۸۰ در آن شرکت داشتند. نمونه‌گیری به طریق سرشماری انجام شد و حجم نمونه ۱۰۰ به دست آمد. ابزار گردآوری پرسشنامه‌ای بود که شامل ۴ قسمت می‌باشد. ۱- مشخصات فردی ۲- سؤالات تئوری درباره BLS ۳- سؤالات تئوری درباره ALS ۴- آزمون عملی که شامل مهارت‌های عملی رگ‌گیری، لوله‌گذاری داخل تراشه، تهویه با ماسک و ماساژ قلبی.

پس از جمع‌آوری اطلاعات مورد نظر، از نرم‌افزار EPI ۶ و ۳ جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. هیچکدام از دانشجویان بخش بیهوشی را نگذرانده بودند.

تعداد کمی از آنها آموزش مخصوص CPR را گذرانده بودند. درصد بالایی از کارورزان در سطح قابل قبول از آگاهی تئوری و مهارت‌های عملی قرار نداشتند. در مقایسه، میانگین نمرات کارورزان مقاطع مختلف مشخص شد، بطوری که آگاهی تئوری آنها با

گذراندن دوره‌های کارورزی افزایش نمی‌یابد ولی مهارت عملی آنها بطور معنی داری افزایش می‌یابد. همچنین مشخص شد که میزان مهارت عملی در آقایان بطور معنی داری از خانمها بیشتر است. با توجه به نتایج فوق پیشنهاد می‌شود که آموزش CPR به صورت تئوری و عملی در مقاطع مختلف و بصورت تکرار شونده صورت گیرد.

واژه‌های کلیدی:

- Cardiopulmonary Resuscitation(CPR)
- Basic Life Support (BLS)
- Advanced Cardiac Life Support(ACLS)

فصل اول

مقدمه

۱-۱ بیان مسئله و اهمیت موضوع

Cardiopulmonary resuscitation یا به اختصار **CPR** از نظر لغوی به معنای احیاء قلبی

ریوی می باشد و شامل اعمال سازمان یافته ای است که در مورد بیماران دچار ایست قلبی-تنفسی

انجام می شود و کوششی است در جهت فعال نگه داشتن دستگاههای گردش خون بطور مصنوعی،

در حدی که اکسیژن کافی برای زنده نگه داشتن دستگاههای حیاتی بدن تأمین می شود و در عین حال

بازگرداندن هر چه زودتر فعالیت فیزیولوژیک خود بخودی سیستم گردش خون. (۱)

دستور العمل احیاء قلبی-ریوی در طی سالیان گذشته تغییرات و پیشرفتهای بسیاری داشته و هرچه

بیشتر کامل و سازمان یافته شده است. (۱)

دستور العمل های موجود برای **CPR** به سال ۱۹۶۶ میلادی بر می گردد. زمانی که یک آکادمی

بین المللی علوم در یک کنفرانس بین المللی، استانداردهایی را در جهت انجام **CPR** ابداع کرد و

آخرین کنفرانس این انجمن درباره **CPR** در سال ۱۹۹۲ برگزار شد و از آن زمان دستور العمل کنونی

CPR پدیدار گشت. (۲)

اولین روش فراهم کننده تنفس مصنوعی در بیماران با ایست تنفسی در سال ۱۹۵۰ تحت عنوان بوسه

زبانگی یا تنفس دهان به دهان توسط محققانی نظیر **Elam** مطرح شد.